

Παναγιώ της Γ. Μήτσιου: Φαίνε-ται ότι τα λόγια (και πολύ πε-ρισσότερο οι πράξεις), αλλού περισσεύουν και αλλού είναι λειψά...

Περίμενα και συνεχίζω να περιμένω μια απάντηση ανθρωπιάς, μια απάντηση που να δείχνει την ευαισθησία των αρχόντων του τόπου αυτού σε ένα αίτημα που δεν τους κοστίζει τίποτα, αλλά ταυτόχρονα σημαίνει πολλά.

Όλοι γνωρίζετε το βαρύ πένθος που σηκώνει η οικογένειά μου. Εγώ , οι γονείς μου και όλοι όσοι μας στέκονται αυτά τα 3,5 χρόνια από τον άδικο χαμό του Σάκη, κρατάμε τη μνήμη του ζωντανή στις καρδιές και τις ψυχές μας.

Θυμίζω, επίσης, σε όσους δεν το γνωρίζουν ότι στις 19/5/2016 υπέβαλα αίτηση προς το Δήμο Καλαμπάκας ζητώ ντας εν συντομία:

1. να καθιερωθεί η 1η Ιουλίου (ημέρα του συμβάντος) ως ημέρα μνήμης στο πλαίσιο της οποίας ο Δήμος μετά την 12η ώ ρα θα κάνει στάση εργασίας για τη συμμετοχή των εργαζομένων σε σεμινάριο - εκδήλωση που να αφορά θέματα λήψης μέτρων ασφαλείας και εκπαίδευσης σε αυτά.
 2. να δοθεί το όνομα του αδερφού μου στο πάρκο στο οποίο εργαζόταν τις τελευταίες ώ ρες της ζωής του, αυτό της Θεόπετρας και συγκεκριμένα αυτό να ονομασθεί «Πάρκο Θεόπετρας Αθανασίου Μήτσιου». Αυτό ήταν το πάρκο που εκείνη την περίοδο εκλήθη ο αδελφός μου, κατόπιν έντονων πιέσεων, να φωτίσει, ενόψει επικείμενης γιορτής του χωριού. Ας το φωτίσει, λοιπόν, με το όνομά του.
- Αντίστοιχο αίτημα υπέβαλα και στο Τοπικό Συμβούλιο της Θεόπετρας. Δυστυχώς το μεν Τοπικό Συμβούλιο μου απάντησε (προφορικά) αρνητικά στο αίτημά μου, η δε δημοτική αρχή απέφυγε τις γραπτές απαντήσεις και σιωπηρώ ς απέρριψε και αυτή τα αιτήματά μου.

Επανέρχομαι, λοιπόν, και σε συνέχεια των παραπάνω καταθέτω τα εξής:

Ναι, περίμενα περισσότερη ανθρωπιά και περισσότερη ευαισθησία σε ένα τόσο λεπτό θέμα. Και, για να προλάβω εκείνους που τυχόν πουν ότι πίσω από αυτή την

πρόταση-κίνησή μου κρύβεται υστεροβουλία, να γνωρίζετε ότι σε καμιά περίπτωση δεν επιδιώκω είτε εγώ, είτε η οικογένειά μου κάτι περισσότερο από το προφανές. Το μόνο που επιζητώ είναι το περιστατικό που στοίχισε τη ζωή στον αδερφό μου, για να γίνει αφορμή υπενθύμισης σε κάθε εργάτη, σε κάθε δικό μας παιδί, ότι δεν πρέπει να δέχεται να εργασθεί χωρίς να του παρέχονται τα προβλεπόμενα μέτρα ασφαλείας.

Ο αδερφός μου εκείνη τη μέρα δεν σκοτώθηκε επειδή ενεπλάκη σε κάποιο τροχαίο οδηγώντας ανεύθυνα μετά από ξενύχτι και ποτό.

Ο αδερφός μου εκείνη τη μέρα ξεκίνησε για το μεροκάματο, ως διμηνίτης συμβασιούχος του Δήμου Καλαμπάκας. Και για αυτό το μεροκάματο έχασε τη ζωή του, γιατί πολύ απλά δεν τηρήθηκαν τα ΜΕΤΡΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ για την προστασία του. Ναι, περίμενα μια πιο ανθρώπινη αντίδραση από τους ιθύνοντες, αλλά προς έκπληξή μου δέχθηκα μια καφενειακού τύπου αντιμετώπιση, μια αναλγησία απαράδεκτη ενώ ταυτόχρονα με παρέπεμπαν από τον Άννα στον Καϊάφα και τελικά απέδωσαν το ανέφικτο του αιτήματος στη δυσaréσκεια των απλών χωριανών της Θεόπετρας.

Πιστεύω ότι δεν υπάρχει πατέρας και μάνα Θεοπετρινοί που να είναι αντίθετοι στο αίτημά μου. Για αυτό και ζητώ από όλους τους Θεοπετρινούς να με στηρίξουν στην κίνησή μου αυτή, να γίνουν και οι ίδιοι κοινωνοί του παραπάνω αιτήματος στη μνήμη του Σάκη. Θα μπορούσε να είναι το δικό τους παιδί.

Παναγιώ της Γ. Μήτσιου